

henholde mig til, hvad den ærede Rigsdagsmand for Holbæk Amts 2det District (Tscherning) har yttret. Det er forøvrigt allerede forlængst anerkjendt og anerkjendt af meget conservative og meget lærde Mænd, at det ligger i vort Lands og Folks nødvendige Opgave, at den, som vil styrke Thronen og vil sikre den mod Omstyrning, maa, for at jeg skal bruge Sibberns Udtryk, omgive den med republicanske Institutioner. — Jeg skal for Diebliffet ikke yttre Videre; jeg maa tilstaae, at jeg længe efter at høre det ærede Ministerium, som ogsaa idag iagttager Taushed, yttre sig, og jeg skal derefter udtale, hvad der endnu maatte være tilbage.

Indenrigsministeren: Jeg skal opfylde den Længsel, som den ærede Forslagsstiller nærer. Jeg har holdt mig tilbage i denne Sag, ikke blot paa Grund af dens Vigtighed, men ogsaa fordi man i den Maade, hvorpaa den var fremkommen, i det, som tidligere er passeret angaaende denne Sag under en almindelig Interpellation, som var rettet til Ministeriet, kunde finde en særdeles Anledning for Ministeriet til ikke uden meget nøie Overveielse, til ikke uden, om jeg maa bruge det Udtryk, særdeles Skaanfomhed at udtale sig om et Forslag, om hvilket man kunde sige, at det maatte tilskrives Ministeriet, at det nu er fremkommet. Jeg maa dog allerede herved bemærke, at, naar jeg under en almindelig Interpellation, som var rettet til Ministeriet, ligesaa almindeligt har henviist til det Initiativ, som tilkommer Rigsdagens Medlemmer, da troer jeg ingenlunde, at man deri vil kunne see den mindste Antydning fra min Side om, at den, som vil benytte denne vigtige Ret, skulde, af Higen efter at fremdrive en eller anden Foranstaltning, gaae til at indgive Forslag om vigtige Ting med Tilfidsættelse af al fornøden Omstigt, al fornødent Overblik over Forholdene, uden at agte paa det Bestaaende og uden at søge at bevare Grundpillerne for Staten. Det er imidlertid en Selvfølge, at jeg med særdeles Opmærksomhed har udsøgt af det fremkomne Forslag Alt, hvad der kunde være grundet. Jeg tilstaaer, at jeg har havt megen Banskfelijkheid med at følge den ledende Tanke i Forslaget; jeg har fulgt Discussionen med megen Opmærksomhed

og søgt at benytte Alt, hvad jeg har formaået at komme til Kundskab om, for at udfinde, hvilke de ledende Principer egentlig ere. Jeg troer, at Sagen nu foreligger temmelig klart, saa klart, at det vel kunde være paa Tide at yttre sig om samme. Jeg kan jo paa ingen Maade miskjende de Bestræbelser, som den ærede Forslagsstiller har gjort, for at ordne Sagen paa den efter hans Mening bedste Maade; dette er af ham selv baade idag og igaar gjentagende udtalt, og jeg for mit personlige Bedkommende nærer ikke i fjerneste Maade nogen Tvivl derom; men en saadan personlig Overbeviisning kan ingenlunde fritage for at see saa nøie til som muligt med Hensyn til de Grundsatninger, hvorpaa Forslaget hviler. Jeg har da ved at undersøge disse Grundsatninger ikke kunnet skjønne Andet, end at det, som den ærede Forslagsstiller oprindeligt har tænkt paa ved dette Forslag, er, som han ogsaa selv idag har udtalt, at befrie sig fra det Bestaaende eller at opløse det som en Ting, som han maatte ansee for skadelig, og at ordne Kræfterne her i Landet i nye Former og danne dem et nyt og friere Spillerum. Han har i dette Diemed antaget, at det vilde være hensigtsmæssigt at opløse Landet i meget store Inddelinger og sætte umiddelbart under dem et stort Antal af meget smaa Communer. Med Hensyn til Valgretten og Valgbarheden har man derhos villet gaae en Vej, som den ærede Forslagsstiller selv har bemærket, at han fornemmelig havde fulgt, fordi han troede, at den havde Opinionen for sig, men ikke fordi han troede, at der i den laa noget Betryggende, eller i alt Fald noget Besøiet; han synes ikke selv at have lagt saa megen Vægt paa dette Punkt, men at betragte det som en Concession, han har gjort. Hvad iøvrigt Valgformen selv angaaer, da har den ikke været meget omtalt; dog jeg skal ikke nu opholde mig derved, men senere komme tilbage dertil. Derpaa er man gaaet over til selve Ordningen af den enkelte Commune; man har i denne Henseende, saavidt jeg skjønner, troet, at det Væsentligste af Sagen vilde opnaaes, naar man overdrog et af Borgerne valgt temmelig talrigt Raad i den enkelte Commune ikke blot Styrelsen af Communens egne Anliggender, men ogsaa saa meget af den al-